

Stoffer; man vilde, skønt flere af disse eksplosive Stoffer ikke kunne siges at fremkalde nogen Brandfare, have, at den Udelæggelse, som kan foranlediges ved dem, i et og alt skulde paralleliseres med den, der kan ske ved en Brand, og navnlig ikke straffes ringere. Men, som sagt, det første Stykke af § 11 har aldrig været beregnet paa at ramme andet end den forsættelige Forbrydelse af denne Art, og derfor er det kun en Redaktionsændring. — Det er i det væsentlige de Forandringer, der ere foretagne; desuden er der nogle enkelte mindre, som jeg ikke betragter som andet end Redaktionsændringer og Omstillinger af Lovens Bestemmelser.

P. G. C. Jensen: Som Ordfører for Landstingsudvalget, da denne Sag forrige Gang var til Behandling her i Tinget, kan jeg naturligvis kun beklage, at Folketinget i det væsentlige Punkt har ført Loven tilbage til den Affattelse, som Lovforslaget oprindeligt havde. Jeg beklager dette saa meget mere, som jeg egentlig ikke kan se, at der i Folketingets Begrundelse deraf er noget, der kunde nødvendiggøre en saadan Forandring. Naar man ser Folketingsudvalgets Betænkning i Sagen efter, gaar dette jo ud fra, at man erkender Hensigtsmæssigheden af, at Loven i det hele indfører Kontrolbestemmelser og Straffebestemmelser; men Grunden til, at man ikke har villet gaa saa vidt, som Landstinget er gaaet: at optage i Loven alle Sprængstoffer, er egentlig Hensynet til — som det hedder i Folketingsudvalgets Betænkning — at der af Landstingets Affattelse vil følge „at en paavisselig forandret Sammensætning af det almindelige Krudt ogsaa vil føre dette ind under Lovforslagets kontrollerende Bestemmelser“. Det er den Grund, man har anført i Betænkningen for ikke at ville gaa saa vidt, som Landstinget vil, men denne Grund forekommer mig at være ganske uheldig. Thi Forholdet er jo slet ikke saaledes, at en væsentlig Forandring, eller som det hedder, paavisselig Forandring i Sammensætningen af det almindelige Krudt vil medføre, at Krudtet kommer ind under de kontrollerende Bestemmelser. Jeg tror overhovedet ikke, at der er nogen som helst Fare for, at man skulde komme til at lave almindeligt Krudt af andet end af de samme Stoffer, af hvilke man nu har lavet det i omtrent halvsente Hundrede Aar, nemlig Salpeter, Kul og Svovl. Det er de samme Bestanddele, man altid har lavet det almindelige Krudt af, i som sagt, halvsente Hundrede Aar. Man har forandret Kvantiteterne i deres indbyrdes Forhold, og man har selvfølgelig fremstillet

Krudt af forskellige Udseende, større eller mindre Kørn, prismatiske Former o. s. v., og man har paa den Maade kunnet tilvejebringe forskellige Virkninger af Krudt, men Krudtet selv og dets Sammensætning har man i og for sig ikke forandret. Selv om det nu skulde ske, at der paa en Gang blev opfundet en Art Krudt, som egentlig ikke var mere eksplosivt end almindeligt Krudt, og der altsaa skulde komme nogle Tilføjelser til de Bestanddele, hvoraf man hidtil har lavet Krudt, vilde det jo slet ikke medføre, at det almindelige Krudt, der er sammensat paa den Maade, vilde, hvis Landstingets Forslag til § 1 bibeholdtes, komme ind under de kontrollerende Bestemmelser. Jeg kan derfor ikke andet end beklage, at Lovforslaget af den Grund, som forekommer mig uheldigstgørende, er blevet forandret fra den Affattelse, som Landstinget havde givet det. Thi jeg nægter ikke, at jeg i det hele taget finder det hensigtsmæssigere at have hele Forholdsregler end at have nogle, som ikke ere fuldt saa hele, og jeg kan heller ikke se andet, end at man dog vel fra alle Sider er bedst tjent med at have en ensartet Bestemmelse for alle Sprængstoffer med Undtagelse af Krudt. Jeg er naturligvis ganske enig med den højtærede Minister i, at man bør ikke, selv om man kunde det, tænke paa at forhindre Forbrydelser, at forhindre Tilvirkning af Sprængstoffer her i Landet og heller ikke forhindre Indførsel af disse her til Landet. Overhovedet maa man jo sige, at det gælder om alle Straffebestemmelser, at de ikke ere i Stand til at forhindre at det sker, som man vil belægge med Straf. Hvad der derimod springer i Øjnene ved denne forskellige Affattelse, som nu foreligger her, er dette, at man, saa længe der ikke er en ministeriel Bekendtgørelse, der forbyder Indførsel af de Stoffer, der ikke udtrykkelig ere nævnte i § 1, vil kunne frit indføre dem. Det er allerede en Sag, som medfører nogen Betænknelighed. Smidlertid antager jeg, at Sagen vil blive gjort til Genstand for nærmere Overvejelse her i dette Ting, og selvfølgelig vil der blive taget alle mulige Hensyn til at komme til Ende med en saa vigtig Sag, som denne er.

Jeg tror derfor heller ikke, at det er nødvendigt for mig at komme nærmere ind paa Enkelthederne, men jeg skal dog bemærke, at jeg egentlig ikke ser, at der er vundet noget ved, at man har forandret § 2 saaledes, at den, der vil købe Sprængstoffer, ikke skal aflevere Attesten men kun forevise den. Ja, der er vundet noget for de maaste hundrede Mennesker her i Landet, som skulle